புஜங்கம்

'புஜங்கம்' என்ற சொல் பாம்பு என்ற பொருள் தரும் ஒரு வடசொல். இச்சொல் புசங்கம், புசங்கமம் என்றும் ஆட்சி பெற்றுள்ளது. பாம்பு என்ற பொருள் தரும் இச் சொல் திரிந்து புசண்டர், புஜண்டர் என உயர்திணைப் பெயராக அமைந்திருக்கலாம். இச்சொற்களைப் பற்றி நின்றே மேற்குறித்த நூல்கள் புசுண்டயோகியைக் காக்கை வடிவினராகவும், பாம்பின் வடிவினராகவும் சித்திரித்துள்ளன.

காகம் – பலதொடர்

இந்திய இலக்கியங்களுள் காகம் என்ற முதற் சொல்லுடன் இணைந்து வரும் பல பெயர்ச்சொற்கள் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன. பல சொற்களில் காகம் என்பது காக்கையைக் குறிக்காது வேறுவேறு பொருள் தந்து நிற்கிறது. எள்ளுக்குக் காககுடம் என்பது ஒரு சொல்லாட்சி. காகதாளி என்பது கருங்காலி மரத்தைக் குறித்து வருகிறது. கஞ்சாப் பூண்டு குறித்து வரும் ஒரு சொல் காகதுண்டி எனப்படுகிறது. காகநதி என்பது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் பெயர்களுள் ஒன்று. வேம்பு மற்றும் எலுமிச்சை மரங்களுக்குப் பொதுப் பெயராய்க் காகபலம் என்ற சொல் நிற்கிறது. காகரூடி என்பது பன்றியைக் குறித்து வருகிறது. இவற்றிலெல்லாம் முன்னிற்கும் காகம் என்ற சொல் 'காக்கை'யைக் குறித்து வரவில்லை என்பது உற்று நோக்கத் தக்கது.

நாகம் - ஓர் ஆய்வு

பாம்பு என்ற பொருள்தரும் 'நாகம்' என்ற சொல் தமிழ் மக்களிடையே பெயர்ச்சொல்லாகப் பலவாறு வழங்கப்பட்டுள்ளதைப் பலரும் அறிவர். நாகநாதன், நாகஜோதி, நாகம்மை, நாகராஜன், நாக பூஷணம், நாகலிங்கம் என்பன சில எடுத்துக்காட்டுக்கள். இவற்றை ஆராயுமிடத்து இம்முனிவரரை பாம்பாகவும், காகவடிவிலும் வாழ்ந்தவர் என்று கதை நடத்தும் மேற்குறித்த நூல்கள், தாம் உணர்ந்த சொற்பொருளுக்கு ஏற்ப, இவர் வரலாற்றை விரித்திருக்கக் கூடுமோஎன்று எண்ண வேண்டியுள்ளது.

மலையாள நாட்டில், திருவனந்தபுரத்தில் வாழ்ந்திருந்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் பிறந்த நட்சத்திரங்கள் மேலேயே பெயரிட்டு வழங்கும் வழக்கு நிலவியிருந்துள்ளது. விசாகத் திருநாள், சுவாதித் திருநாள் என இவ்வாறு பெயர் அமைதல் உண்டு. தமிழ் நாட்டிலும் பரணீதரன், கார்த்திகேயன், கிருத்திகா, ரோகிணி, ரேவதி எனப் பிறந்த விண்மீன்களால் பெயர்கள் சூட்டப்படுதலைக் காணமுடிகிறது. சிவபெருமானை ஆதிரையான் என்றும், முருகனை விசாகன் என்றும் நூல்கள் குறிக்கின்றன.

கலங்கரை விளக்கம்

எனவே, காகம் என்ற சொல் தரும் அவிட்ட நாள் என்ற பொருளை முன்னிறுத்தி, அவிட்ட நாளில்

அவதரித்த ஒரு பெரிய மகரிஷி என்று கூட இவர் பெயரை விளங்கிக் கொள்ளவும் இடமுள்ளது. பதினெட்டு சித்தர்களின் வாழ்வும் வாக்கும் என்ற நூலில் ஸ்ரீ தேவநாத சுவாமிகள் 'பிரளய காலத்தில் அவிட்ட நட்சத்திரப் பதவியில் வாழ்ந்தவராதலின் இப்பெயர் வந்தது' என்று இவர் பெயர்க்காரணத்தைக் குறித்திருப்பது எண்ணத் தக்கது. நாடி நூல்களில் இவர் பங்குனி ஆயில்ய நாளில் அவதரித்தவர் என்ற குறிப்புக் காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். சீத்தலைச் சாத்தனார் என்ற தொடரில் உள்ள 'சீத்தலை' என்பதை, ஓர் ஊர்ப்பெயராக அறியாதவர்கள், சீழ்தலை என்று பிறழ உணர்ந்து, எழுத்தாணியால் குத்திக் கொண்டு மண்டையில் சீழ் பிடித்திருந்தவர் என்று விளக்கம் தந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலரும் நினைவிற்கு வருகின்றனர். பெயர்க்காரணம் யாதாக இருந்தாலும் இம் மகரிஷியின் உபதேசங்களும் அவர் வாக்கில் எழுந்ததாகக் கருதப்படும் நூல்களும் மனித குலத்திற்குக் கலங்கரை விளக்கங்களாக நின்று வழிகாட்டி நிற்றலை மறுத்தல் இயலாது.

2. துளசி இராமாயணம்

இராமசரிதமானஸ்

காகபுஜண்டரின் வரலாற்றையும், ஆன்மிக, அறநெறி உபதேசங்களையும் விரிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு இந்திமொழியில் உள்ள துளசி இராமாயணமே பெருந்துணையாக அமைகிறது. கி.பி.1576 இல் இந்நூல் துளசிதாசரால் எழுதி முடிக்கப் பெற்றது. துளசி தாசர் இராமனது வரலாற்றை, தூய்மை மிக்க வடநாட்டு புனித நீர் நிலைகளுள் ஒன்றாகிய 'மானசரோவர்' ஏரியாக உருவகித்துள்ளார். அவர், ஏரிநீர், நீராடுவாரைப் புறந்தூய்மை செய்வதுபோல், தமது இராமசரிதம் கற்பாரின் அகத்தைத் தூய்மைப் படுத்த வல்லது என்ற கருத்தில், துளசிதாசர் தம் நூலுக்கு 'இராம சரிதமானஸ்' என்று பெயர் சூட்டினார். துளசிதாசருக்கு அழியாப் புகழை இந்நூல் தேடித் தந்தது. இந்தி மொழி பேசும் மக்கள் இந்நூலை வேதநூல்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதிப் போற்றி வருகின்றனர். இந்நூல் ஏழு சோபனங்களைக்

கொண்டுள்ளது. ஏரி என்ற உருவகத்திற்கு ஏற்ப உட்பிரிவுகளை இவர் 'சோபனங்கள்' அதாவது, படிக்கட்டுகள் என்ற பெயரில் பகுத்துள்ளார்.

ஒற்றுமை அரண்

ஆராய்ச்சியாளர்கள் துளசி இராமாயணத்தை, இந்து மதத்தின் உண்மையான வடிவத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு நூலாகவே கண்டு காட்டியுள்ளனர். சமய நூல் என்ற எல்லையைக் கடந்து, இந்நூல், சமயம் மற்றும் சமூகத்திற்கிடையே நிலவ வேண்டிய உறவு முறைகளை விரிவாக ஆராய்கிறது. ஆட்சியாளர்-குடிமக்கள் உறவு, மூத்தோர்-இளையோர் இணக்கம், பெற்றோர்-பிள்ளைகளுக்கிடையிலான உறவின் எல்லைகள், அண்ணன்-தம்பியர்; ஆசிரியர்-மாணவர் உறவுகள் முதலியனவற்றை எல்லாம் துளசி இராமாயணம் அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறது. இந்து சமயம் ஏற்றுப்போற்றும் அனைத்துக் கடவுளர்களையும், இந்து சமயத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பல்வேறு உட்சமயங்களின் கோட்பாடுகளையும் துளசிதாசர் வேறுபாடுகள் இன்றி ஏற்றுப் போற்றுகிறார். நால்வகை வருண பேதங்களையும் அவர் ஏற்கத் தவறவில்லை. சைவ-வைணவ பேதம் ஏதும் அவரிடம் காணப்படவில்லை. முழு முதல் இராமனைச் சிவன் வழிபடுவதாகவும், இராமாவதாரத்தில் இராமன்-சிவனை வழிபடுவதாகவும் சமரசம் காட்டுகிறார். தென்னாட்டில் நிலவிய சைவ-வைணவ பேதங்கள், வடநாட்டில் காணப்

படாமைக்குத் துளசி இராமாயணம் அரணாக நின்றுள்ளது.

பரம்பரை

துளசிதாசர் தாம் எழுதிய இராமகாதையை முதன்முதல் சிவபெருமானே இயற்றியதாகக் குறிக்கிறார். இராமன் அருள் வரலாற்றை சிவபெருமான் பார்வதிதேவிக்கு எடுத்துரைத்தார். உலக மக்களுக்கு இக்கதை சென்று சேரவேண்டுமென்று திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான் அதே கதையைக் காகபுஜண்டருக்கு விரித்துரைத்தார். காகபுஜண்டர் இராமர் வரலாற்றை யாக்ஞவல்கியருக்கு அறிவுறுத்தினார். அவர் இக்கதையைப் பரத்துவாச முனிவருக்கு விளக்கியுரைத்தார். இவ்வாறு வழி வழியாக வரும் இராமன் வரலாற்றைத் துளசி தாசர் தம் குருநாதரிடத்தில் சூகர க்ஷேத்திரத்தில் கேட்டறிந்த தாகத் தம் நூலுள் கதை வந்த வரலாற்றை விரித்துரைக்கிறார். எனவே, இக்கதை உலகவர் களுக்குக் காகபுஜண்டர் வழியாகவே அறிய வந்தது என்பது குறிக்கத் தக்கதாகிறது.

நான்கு உரையாடல்கள்

துளசி இராமாயணத்தை ஒருவாறு ஆராய்ந்தால் இந்நூல், தலையாய நான்கு உரையாடல்களுக்குள் அடங்குவதை உணர முடிகிறது. வரலாற்றுப் போக்கு வேறுபட அமைந்தாலும், துளசி இராமாயணக்

கதைப்போக்கில் முதல் உரையாடல் யாக்ஞ வல்கியர்-பரத்துவாசர் இடையே நிகழ்ந்ததாகக் கொள்ளலாம். இரண்டாவது உரையாடல் சிவ பெருமானுக்கும்-பார்வதிக்கும் இடையே நிகழ்ந்தது. மூன்றாவது உரையாடல் சிவபெருமானுக்கும்-காகபுஜண்டருக்கும் இடையே நிகழ்கிறது. நான்காவது உரையாடல் காகபுஜண்டருக்கும்-கருடனுக்கும் இடையே நிகழ்வது. இவ்வுரையாடல்களை 'இராம சரித மானஸ்' என்ற அழகிய நீர் நிலையின் நான்கு படித்துறைகளாக இந்திமொழி அறிஞர்கள் கருதியுள்ளார்கள். துளசி இராமாயணத்தில் காகபுஜண்டருக்கு உரிய சிறப்பிடத்தை மேற்குறித்த நான்கு உரையாடல்கள் நிறுவிக்காட்டுகின்றன.

உத்தரகாண்டம்

துளசி இராமாயணத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தர காண்டத்தில்தான் காகபுஜண்டரைப் பற்றிய விரிவான செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கதை நிகழ்வுகள் இப்பகுதியில் உரையாடல்களாகவும், வினா-விடைகளாகவுமே நடையிடுகின்றன. துளசி இராமாயணத்தைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து வழங்கியோர் பலர். தி. வேங்கடகிருஷ்ண ஐயங்கார் துளசி இராமாயணத்தை மொழி பெயர்த்து முழுமையாகத் தாராது அதன் சுருக்கத்தை மட்டும் வெளியிட்டுள்ளார். சுவாமிநாத ஆத்ரேயர் என்பவர் துளசி இராமாயண சுலோகங்களைத் தமிழ் எழுத்துக்களில் தந்து, ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் தமிழ்

மொழி பெயர்ப்பையும் அவ்வவற்றின் கீழே வழங்கியுள்ளார். கி.பி. 1951 இல் வெளிவந்த 'கல்யாண கல்பதரு' என்ற துளசி இராமாயண ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு ஏடு ஒன்று துளசி இராமாயணத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் துணை செய்கிறது. மேற்குறித்த மொழி பெயர்ப்புகளின் அடிப்படையிலேயே காகபுஜண்டர் வரலாற்றைத் தமிழில் தருவது சாத்தியமாயிற்று.

சிவன் உரைத்த கதை

மல்லிகைப் பூவையும், சந்திரனையும் ஒத்த திருமேனியை உடையவரும், பார்வதி தேவியுடன் விளையாடி மகிழ்பவரும், மன்மதனை எரித்தவரும், எளியாரிடம் இரக்கம் காட்டுபவரும், கருணைக் கடலானவரும் ஆகிய சிவபெருமான் ஒரு முறை கயிலாய மலையில் தனித்து அமர்ந்திருந்தார். யாருடைய அருள் துணை இல்லாது சித்தர்களால் கூடத் தம் இதயத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளைப் பார்க்க இயலாதோ, அத்தகைய பொறுப்புணர்வும், நன்னம்பிக்கையும் உடையவரான உமாதேவியார் சிவபெருமான் அருகில் வந்து அமர்ந்தார். அவரை வணங்கி, உமாதேவியார் இராமனின் திருக்கதையை விரித்துரைக்குமாறு வேண்டினார். சிவபெருமானும் உளம் மகிழ்ந்து ஒருகாலை, காகபுஜண்டர் கருடனுக்குச் சொன்ன இராமன் கதையை, அவ்வாறே, உமா தேவியார் உளம் மகிழுமாறு விரித்துரைத்தார். உமையே! இராமனின் சரிதங்கள் இவை மட்டுமன்று!

பலவுண்டு! வேதங்களாலும், கலைமகளாலும் கூட இராமன் அருள் வரலாற்றை முழுமையாக விரித்துரைக்க இயலாது என்று கூறினார்.

இராமன் பெருமை

இராமபிரான் மேலானவர். எல்லையற்ற அவர் ஆற்றல்கள் அளவிட இயலாதன. அவர் கல்யாண குணங்களும் அவ்வாறானவை. அவருடைய அவதாரங்களும், திருவிளையாடல்களும், திரு நாமங்களும் கணக்கில் அடங்குவன அன்று. நீர்த்துளிகளையும், புழுதி அணுக்களையும் கூட எண்ணிவிடக் கூடும். இராமனின் சரித்திரத்தை முற்றாக உரைத்தல் இயலாது. இராமன் வரலாறு இறைவன் திருவடிப்பேறு நல்கவல்லது. இவ்வரலாற்றைக் கேட்பதால், கேட்பவர் நெஞ்சில் பக்தி வைராக்கியம் பிறக்கும். இராமனின் சில குணங்களை மட்டும் நான் உனக்கு இப்போது எடுத்துரைத்தேன். மேலும் நீ அறிந்து கொள்ள விரும்பினால் அவற்றை நீ கேட்கலாம் என்று சிவபெருமான் உமையம்மையாரிடம் இராமன் பெருமைகளை விரித்துரைத்தார்.

பேரின்பப்பெட்டகம்

உமையம்மை உள்ளம் இராமன் வரலாறு கேட்டு நிறைந்தது. இக்கதை கேட்க நான் கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும்! நான் பெரும்பேறு பெற்றவளானேன்! இக்கதை பிறப்பு இறப்பு என்ற

துன்பத்தை நீக்கவல்லது. உண்மையும், அறிவும், ஆனந்தமும் ஆகிய இராமன் மாண்புகளை உணர்ந்தேன்! என் உள்ளத்தில் இருந்த மோகம் அகன்றது! இராமன் வரலாறு போதும் என்ற மனநிறைவைத் தாராது! இராமன் குணங்களை ஜீவன் முக்தர்களும் விரும்பிக் கேட்பார்கள்! வாழ்க்கை என்ற பெருங்கடலைக் கடக்க இராமன் கதை ஒரு கப்பலாக முன்னிற்கிறது. திருமாலின் இவ்வவதாரத் திருக்கதை சிற்றின்ப நாட்டமுடையோருக்கும் கூட பேரின்பம் அளிக்கவல்லது. தங்கள் வாயிலாக இராமன் வரலாற்றைக் கேட்டு நான் இன்பம் அடைந்தேன் என்று கூறி, உமையம்மை தம் மனமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்.

உமையவள் வினா

காகபுஜண்ட முனிவர், ஒரு முறை கருடனுக்கு உரைத்த அதே கதையைத்தான் உமையே நான் உனக்கு இப்போது கூறினேன் என்று சிவபெருமான் உரைத்தார். அதனைக் கேட்ட உமையம்மையார், காக்கை வடிவம் பெற்றிருந்தும் காகபுஜண்டரிடம் வைராக்கியம், ஞானம், பேரறிவு முதலியன நிறைந்திருந்தனவே அவை எவ்வாறு அமைந்தன? இராமனுடைய திருவடிகளில் பற்றும், இராமபக்தியும் அவருள்ளத்தே தோன்றியிருந்தமை எவ்வாறு? ஆயிரத்தில் ஒருவர் மட்டுமே உலகத்தில் அறநெறியில் நிற்பர். கோடியில் ஒருவரே சிற்றின்ப வேட்கையை விடுத்து வைராக்கியத்தில் தலை நிற்பார்.

கோடிவைராக்கிய சாலிகளில் ஒருவரே உண்மை அறிவு பெற்றிருப்பார். கோடி ஞானிகளில் ஒருவர் மட்டுமே ஜீவன் முக்தராகத் திகழ்வார் என்றெல்லாம் வேதங்கள் எடுத்துரைக்கின்றனவே! உலகத்தில் ஜீவன் முக்தர் அரியர். ஆயிரம் ஜீவன் முக்தர்களில் கூட மேலான பரம்பொருளிடம் உண்மை அன்பு கொண்ட பெரியோர் இருப்பதில்லை! அவருள்ளும் மதமாற்சரியங்களில் நீங்கி, மாயையை விட்டொழித்து, இராமபக்தியில் ஊன்றி நிற்கும் பெரியோரைக் காண்டல் அரிது. அப்படி இருக்கையில் ஒரு காகம் உண்மையான இராமபக்தியில் தலை நிற்பது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று? இறைவனே இவற்றை எல்லாம் தாங்கள் விளக்கியருளவேண்டும் என்று உமையம்மை சிவபிரானிடம் விண்ணப்பித்தார்.

ஐயங்கள் பல

சிவபெருமான் விடை பகர முற்படுவதற்கு முன்பாக, உமையம்மையார் காகபுஜண்டரைப் பற்றிய தன் ஐயங்கள் பலவற்றையும் அடுக்கடுக்காக எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினார்!

இராமனிடம் பக்தி பூண்ட, ஞானவைராக்கியம் உடையவரும், குணக்குன்றாகத் திகழ்பவரும், மதிநலம் மிக்கவருமான புஜண்ட முனிவர் காக்கை வடிவம் பெற்றது ஏன்?

அந்தக்காகம் இராமனின் தூய்மையும், அருமையும் மிக்கதான கதையை எங்கே அறிந்தது?

தாங்கள் இக்கதையைக் காகபுஜண்டரிடம் எவ்விதம் கேட்டீர்கள்?

ஞானத்தில் சிறந்தவரும், நற்குணங்களின் நிறைகுடமாகத் திகழ்பவரும், நாராயண மூர்த்தியின் அணுக்கத் தொண்டரும், அவருடைய வாகனமாகத் திகழ்பவருமாகிய கருடன், முனிவர்களிடம் கேட்டறிய முற்படாது, இராமன் வரலாற்றை ஏன் போய்க், காக்கையிடம் கேட்க வேண்டும்?

சிவன் கதை கேட்ட வரலாறு

அடுக்கடுக்காக உமையம்மை வெளிப்படுத்திய ஐயங்களைக் கேட்டு, சிவபெருமான் உள்ளம் மகிழ்ந்தார். உமையம்மையைப் பலவாறு பாராட்டினார். முதன் முதலாகச் சிவபெருமான் தாம் காகபுஜண்டரைச் சந்தித்துக் கதை கேட்ட வரலாற்றை எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினார்.

தட்சயாகம்

உமையே! அழகிய கண்களை உடையவளே! பிறவி என்ற அச்சத்தை நீக்கவல்ல இராமன் வரலாற்றை நான் எங்கே, யாரிடம் கேட்டேன் என்பதை உனக்கு எடுத்துரைக்கிறேன். ஒரு முறை நீ தட்சன் மகளாகப் பிறந்தாய். அக்காலை உனக்கு 'சதி' என்பது பெயர். தட்சன் ஆணவம் கொண்டு என்னை அவமதிக்க வேண்டி யாகம் ஒன்றைச் செய்தான். என் சொல்கேளாது நீ சென்று உன் தந்தை தட்சனால்

அவமானப் படுத்தப் பட்டாய். நீ சினந்து உன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாய்! என் அடியவர்களால் தட்சன் யாகம் அழிக்கப்பெற்றது. நான் உன்பிரிவால் பெரிதும் கவலை அடைந்தேன். என் துன்பம் நீங்க வேண்டி, நான் மனஉறுதியுடன், அழகிய காடுகள், ஜீவநதிக்கரைகள், இனிய குளங்களின் பக்கங்களில் எல்லாம் சுற்றித் திரிந்தேன்.

முதற் காட்சி

என் பயணம் வடக்கில் நீண்டது. மேருமலை சார்ந்தேன். மேலும் வடக்குத் திசை நோக்கி நடந்தேன். அங்கே அழகிய எழில் நிறைந்த ஒரு நீலமலையினைக் கண்டேன். பொன்மயமான சிகரங்கள் அதில் நிறைந்திருந்தன. அவற்றில் நான்கு மலை முகடுகள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அவை ஒவ்வொன்றின் உச்சியிலும் மிகப்பெரிய ஆலமரம், பலாமரம், மாமரம், அரசமரம் முதலியன தழைத்து நின்றன. அவற்றின் முகடுகளில் தடாகங்கள் இருந்தன. அவற்றின் படிக்கட்டுகள் இரத்தின மயமாகமின்னின. தடாக நீர் தூய்மையும், அழகும் மிக்கதாக இருந்தது. பல வண்ணத் தாமரைகள் பூத்துக்குலுங்கின. அதில் வாழும் அன்னங்கள் இனிய குரலெடுத்துக் கூவி நின்றன. வண்டுகள் ரீங்காரமிட்டு மகிழ்ந்தன. அந்த அழகிய நீலமலையில் நான் காகபுஜண்டரைக் கண்டேன். கற்ப கால முடிவிலும் அவருக்கு மரணம் என்பதே இல்லை. மாயையின் வெளிப்பாடுகளான தீயகுணங்கள், மோகம், காமம்,

குறையறிவு முதலியன அவர் வாழ்ந்த மலையருகில் நெருங்க முடியாதனவாயின. அங்கே காகவடிவத்தில் நின்று அம்முனிவர் திருமாலை வழிபட்டு மகிழ்கிறார்.

ஹரிகதை

காகபுஜண்டர் அங்குள்ள அரசமரத்தடியில் தியானம் செய்கிறார். பலாமரத்தடியில் ஜபங்களையும், யாகங்களையும் செய்கிறார். மாமர நிழலில் மானசீக பூசை நிகழ்த்துகிறார். ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து ஹரிபஜனை செய்வதோடு, ஹரிகதைகளை எடுத்துரைக்கிறார். இராமன் அருள் வரலாற்றை இனிய இசையில் பாடி மகிழ்கிறார். அவ்விடத்திற்கு நான்கு திசைகளிலிருந்தும் பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து அமர்ந்து, காகபுஜண்டர் விரித்துரைக்கும் ஹரிகதையைக் கேட்டு மகிழும். தூயமதி படைத்த அன்னப் பறவைகள் இராமன் கதை கேட்க அங்கே வந்து அமரும். உமையே நான் அங்கே சென்ற போது இவ்வற்புதக் காட்சியைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நானும் காகபுஜண்டரிடம் இராமசரிதம் கேட்கவிரும்பி, ஓர் அன்னத்தின் வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பறவைகளோடு பறவைகளாக அமர்ந்து இராமன் வரலாற்றைக் கேட்டேன். சில காலம் அங்கே தங்கியிருந்து விட்டு இரகுநாதனின் குண விசேடங்களில் மகிழ்ந்து, பின்னர்க் கயிலாயம்

திரும்பினேன். உமையம்மை சிவபெருமான் உரைத்த செய்திகளைக் கேட்டு வியப்பில் ஆழ்ந்தார்.

ஐயநீக்கம்

அம்மை, முன்னர்த் தன்னிடம் வினவிய ஐயங்களைச் சிவபெருமான் நினைவு கூர்ந்தார். திருமாலின் வாகனமாகத் திகழும் கருடன், முனிவர்களை விடுத்துக் காகபுஜண்டரிடம், காகவடிவில் இருந்தவரிடம் சென்று இராமசரிதம் கேட்டமை எதனால் என்று அம்மை முன் எழுப்பிய ஐயத்தைச் சிவபெருமான் நீக்கியருள விரும்பினார்.

இலக்கிய முடிச்சுக்கள்

இதிகாசங்களிலும், தொல் இலக்கியங்களிலும் இன்று வரை விடைகாணப்படாத சில முடிச்சுக்கள் இடம் பெற்றிருப்பதை நாம் அறிகிறோம். வாதப்பிரதிவாதங்களால் முடிபு காண இயலாத இவை, மக்களை இலக்கியங்கள் பால் ஈர்க்கும் உத்தியாகவே காணப்படுகின்றன. இராமன் வாலியை ஏன் மறைந்து நின்று கொன்றான்? இச்செயல் சரியா? தவறா? இன்று வரை வாசகர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தபாடில்லை. பரம்பொருள் இராமன்! அகலிகையைக் குற்றமற்றவளாக ஏற்று வாழவைக்கிறான்! ஆனால் சீதையைத் தீக்குளிக்க எவ்வாறு உடன்பட்டான்? இன்னும் இராமாயணவாசகர்கள் விடை தேடிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்! சூர்ப்பணகை நெஞ்சில் காமம்